

Блінова Наталія, Рукавець Любов

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: д.е.н., професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Микитюк П. П.)

УПРАВЛІННЯ ЗМІСТОМ РОБІТ У ДЕРЖАВНОМУ ОРГАНІ

У Конституції України встановлені основні засади організації та діяльності місцевого самоврядування. Також рядом повноважень у сфері місцевого самоврядування наділяються органи державної влади. Це пояснюється тим, що в силу багатогранності проявів і множинності організаційних форм місцевого самоврядування, держава у своїй діяльності зобов'язана сприяти становленню дієздатних територіальних громад і розвитку місцевого самоврядування в Україні. Основні напрями та повноваження державного органу щодо організації функціональної діяльності, її адміністрування та управління змістом робіт визначаються Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», а також рядом законодавчих та підзаконних актів, особливо якщо йде мова про делеговані повноваження.

Сутність та завдання організаційної діяльності державного органу полягають у виконанні його головних функцій: зміцнення засад конституційного ладу України; забезпечення реалізації конституційних прав людини і громадянина; створення умов для забезпечення життєво важливих потреб та законних інтересів населення; розвиток місцевої демократії; залучення населення до участі у вирішенні питань місцевого та загальнодержавного значення; володіння, використання та управління комунальною власністю; забезпечення комплексного соціально-економічного та культурного розвитку відповідної території; надання соціальних та адміністративних послуг населенню; забезпечення законності, громадської безпеки, правопорядку, охорона прав, свобод і законних інтересів громадян; соціальний захист населення, сприяння працевлаштуванню громадян; захист прав місцевого самоврядування. [1]

Забезпечення органом місцевого самоврядування комплексного розвитку територіальної громади передбачає використання ним спеціальних засобів управління змістом робіт, серед яких варто відзначити делегування, яке вважається найбільш довершеною моделлю децентралізації, оскільки передбачає передачу важливої частини державних повноважень до виключної компетенції місцевих органів самоврядування.

Органи місцевого самоврядування отримують таким чином певні права у деяких сферах соціально-економічного розвитку у відповідності до чинного законодавства, діють незалежно та мають для цього власні джерела

фінансування. Процес прийняття рішень та їх впровадження повністю належить до компетенції органів самоврядування, а у випадку конфлікту між ними та місцевими органами державної виконавчої можуть застосовуватись судові механізми врегулювання компетенційних суперечностей.

Тобто головним критерієм управління змістом робіт державного органу виступає досягнення найвищої якості обслуговування громадян та раціональності залучення коштів місцевого бюджету.

У науковій літературі з питань публічного управління та адміністративного адміністрування визначається, що метод управління змістом робіт органів місцевого самоврядування – це спосіб практичної реалізації управлінських функцій шляхом організаційно-розпорядчого впливу суб'єкта управління на поведінку й суспільну діяльність керованого об'єкта з метою досягнення визначених управлінських цілей. До таких методів управлінського впливу відносять: методи примусу (застосовується у окремих випадках); методи переконання та заохочення; методи економічного, морального та адміністративного впливу.

Впровадження нових інструментів визначення обсягу та послідовності виконання робіт в органі місцевого самоврядування здійснюється із впровадженням децентралізації та урахуванням сучасних технологій та суспільних потреб. Зокрема, в даний час реформа децентралізації дозволяє розпоряджатися власними коштами громади, а тому визначати точно обсяги робіт та планувати послідовність їх виконання в майбутньому, а також гарантує належне ресурсне забезпечення.

Удосконалення організації діяльності державного органу в умовах децентралізації здійснюється, в першу чергу, за рахунок передачі повноважень та фінансів від центрального рівня до регіонального та місцевого (локального). Тобто, обґрунтовується реальне «місцеве самоврядування, як гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України». [1] Це, передусім, стосується функціонування на рівні об'єднаної територіальної громади закладів освіти та охорони здоров'я, відкриття центрів надання адміністративних послуг, будівництва об'єктів інфраструктури та можливості планування розвитку громади на роки вперед.

Використані джерела

1. Про місцеве самоврядування в Україні. Закон України 21.05.1997 р. № 280/97: URL <http://zakon.rada.gov.ua/>